

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 13588/2024
19.02.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Зорице Булајић, Ирене Вуковић, Радославе Мађаров и Весне Станковић, чланова већа, у парници предлагача АА из ..., чији је пуномоћник Марко Минић, адвокат из ..., против противника предлагача „Коридори Србије“, д.о.о. Београд, кога заступа пуномоћник Драгана Николић Јовановић, одлучујући о ревизији противника предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Крушевцу Гж 3074/23 од 07.03.2024. године, у седници одржаној 19.02.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о посебној ревизији противника предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Крушевцу Гж 3074/23 од 07.03.2024. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија противника предлагача изјављена против решења Вишег суда у Крушевцу Гж 3074/23 од 07.03.2024. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Трстенику Р1 7/21 од 03.03.2023. године, ставом првим изреке, одређена је накнада за експроприсане непокретности, и то за део катастарске парцеле број .. КО ..., површине 45 м2 у износу од 61.245,00 динара и за део кат. парцеле број .. КО ... површине 4 м2, у износу од 5.444,00 динара, обе уписане у лист непокретности број .. КО ..., укупно 66.689,00 динара, као и новчана накнада за биљне засаде на наведеним непокретностима у укупном износу од 2.455,53 динара и обавезан противник предлагача да предлагачу на име новчане накнаде за експроприсане непокретности, као и на име новчане накнаде за биљне засаде исплати укупно 69.144,53 динара са законском затезном каматом од 03.03.2023. године до исплате. Ставом другим изреке, обавезан је противник предлагача да предлагачу на име трошкова поступка исплати 61.500,00 динара.

Решењем Вишег суда у Крушевцу Гж 3074/23 од 07.03.2024. године, одбијена је жалба противника предлагача и првостепено решење потврђено.

Против правноснажног решења донетог у другом степену противник предлагача је благовремено изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка,

погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права, с позивом на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку.

Ценећи испуњеност услова за одлучивање о ревизији противника предлагача као изузетно дозвољеној, у смислу одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11... 10/23) у вези са чланом 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку, Врховни суд налази да не постоје разлози за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној. Имајући у виду садржину тражене правне заштите, чињенице утврђене у поступку и начин одлучивања, Врховни суд је оценио да је побијано решење у складу са праксом ревизијског суда и правним схватањем израженим у одлукама Врховног суда и Врховног касационог суда у којима је одлучивано о захтевима са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом, у ситуацији када је планским документом, у конкретном случају то је Просторни план подручја посебне намене инфраструктурног коридора ауто-пута Е761, извршена промена намене из пољопривредног у грађевинско земљиште, а ова промена није евидентирана у катастру непокретности (чланови 83. став 2. и 88. Закона о планирању и изградњи). Ревизијом се неосновано указује на другачије одлуке овог суда и нижестепених судова јер постојање другачије одлуке не указује нужно и на другачији правни став, будући да правилна примена права у споровима са захтевом као у конкретном случају зависи од утврђеног чињеничног стања, због чега не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права. Такође, битна повреда одредаба парничног поступка није разлог за посебну ревизију, чија је дозвољеност условљена испуњењем услова прописаних у члану 404. став 1. Закона о парничном поступку, док ревизијом оспоравано утврђено чињенично стање није дозвољено по члану 407. став 2. Закона о парничном поступку.

Имајући у виду наведено, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке, применом одредбе члана 404. став 2. ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. став 6. ЗПП, који се примењује на основу члана 27. став 2. и члана 30. став 2. ЗВП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена јер је изјављена против одлуке против које се по закону не може изјавити.

Одредбом члана 27. став 2. Закона о ванпарничном поступку, који се примењује у овом поступку, прописано је да је у поступку у коме се одлучује о имовинско-правним стварима ревизија дозвољена под условима под којима се по Закону о парничном поступку може изјавити ревизија у имовинско-правним споровима, ако овим или другим законом није другачије одређено.

Према одредби члана 403. став 3. ЗПП ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Поступак је започет предлогом за одређивање накнаде за експрописану непокретност поднетим 23.11.2021. године, а вредност предмета спора побијаног дела правноснажног решења од 69.144,53 динара не прелази динарску противвредност

40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења предлога. Због тога је Врховни суд нашао да ревизија није дозвољена у смислу члана 403. став 3. ЗПП.

На основу наведеног, применом члана 413. у вези са чланом 420. став 6. ЗПП и чланом 30. став 2. ЗВП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**